

**Vraag nr. 338**  
**van 30 maart 1998**  
**van de heer MARC OLIVIER**

*Leegstaande bedrijfsruimten – Waardevolle gebouwen*

Onlangs stelde ik de minister een mondelinge vraag over de problematiek van de bestrijding en voorkoming van de leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, meer bepaald inzake de gevolgen voor waardevolle rurale, ambachtelijke of industrieel-archeologische gebouwen. De minister kon mij toen melden dat hij zich bewust was van het probleem, maar dat hij de echte omvang ervan niet kon vaststellen (*Handelingen nr. 29 van 3 maart 1998, blz. 46 - red.*).

Binnen de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) is er overleg opgestart tussen de afdelingen Monumenten en Landschappen en Financiering Huisvesting. Op basis van een grondig onderzoek werd begin deze maand een evaluatie gepland.

1. Wat zijn de resultaten van het grondig onderzoek dat werd uitgevoerd ?
2. Hoeveel respectievelijk waardevolle rurale, ambachtelijke en industrieel-archeologische gebouwen in het Vlaamse gewest worden door de sloophamer bedreigd ingevolge het decreet van 19 april 1995 ?
3. Kan de minister mij een inventaris bezorgen van deze gebouwen gelegen in de arrondissementen Kortrijk, Roeselare en Tielt ?
4. Wordt op basis van de evaluatie van het onderzoek een bijsturing van de reglementering overwogen ?

**Antwoord**

- 1 en 2. De afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen heeft een uitdraai gemaakt van alle op de Inventaris (inventarisjaar 1997) opgenomen agrarische bedrijfsgebouwen. Aan de buitenafdelingen ROHM (cellen Monumenten en Landschappen) werd gevraagd na te gaan hoeveel van deze gebouwen uit het oogpunt van monumenten- en landschapszorg waardevol zijn.

Bij het uitvoeren van deze opdracht is men evenwel op zeer grote moeilijkheden gestoten.

Het is uiteraard onmogelijk om met het bestaande personeelsbestand en de taken die deze personeelsleden dienen uit te voeren een onderzoek uit te voeren naar de architecturale waarde van elk van deze agrarische bedrijfsgebouwen. Bijgevolg diende men dit onderzoek uit te voeren met behulp van de bestaande reeks boekdelen "Bouwen door de eeuwen heen in Vlaanderen". Een nazicht van ook de niet-agrarische bedrijfsruimten zou helemaal onhaalbaar geweest zijn.

Een probleem is dat nog niet heel Vlaanderen in deze reeks is opgenomen. Dit leidt ertoe dat een volledig onderzoek vooralsnog onmogelijk is.

Een andere vaststelling is dat sommige delen, meer bepaald de arrondissementen Leuven en Halle-Vilvoorde, verschenen zijn in respectievelijk 1971 en 1975. De criteria die toentertijd werden gehanteerd om een gebouw op te nemen, verschillen uiteraard soms van die welke vanaf 1975 worden aangehouden. Dit leidt dus tot een evaluatie die in een aantal opzichten van streek tot streek kan verschillen, hoewel de criteria in de loop van de jaren op een meer eenvormige basis verruimd zijn.

De bijkomende moeilijkheid is dat sinds de zestiger en zeventiger jaren straatnamen en huisnummers nogal wat wijzigingen hebben ondergaan (onder andere ter gelegenheid van de fusies van gemeenten in 1975). Dit bemoeilijkt een eenduidige identificatie van de gebouwen ten zeerste.

Louter ter indicatie van de grootteorde van de problematiek van de waardevolle agrarische bedrijfsgebouwen kunnen de cijfers van de provincie Oost-Vlaanderen worden gegeven. Hier zijn 127 agrarische bedrijfsruimten opgenomen op de Inventaris van leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten. Zes van deze 127 bedrijfsruimten zijn opgenomen in de tot op heden gepubliceerde delen van de reeks "Bouwen door de eeuwen heen in Vlaanderen" : de arrondissementen Aalst en Gent, de stad Gent met fusiegemeenten en de stad Oudenaarde met fusiegemeenten.

3. Het nazicht kon niet gebeuren in de arrondissementen Kortrijk, Roeselare en Tielt, aangezien de boekdelen voor deze arrondissementen nog niet beschikbaar zijn. In december 1997 is gestart met de inventarisatie van het erfgoed voor het arrondissement Roeselare. Momenteel

werden er drie gebouwen in Moorslede en één gebouw in Dadizele onderzocht die ook reeds voorkomen op de Inventaris van de bedrijfsruimten.

4. Ik wil er nog op wijzen dat geen gewestelijke heffing wordt ingesteld voor de bedrijfsruimten die in het kader van het decreet van 3 maart 1976 beschermd zijn als monument of als stads- of dorpsgezicht, of bij ministerieel besluit opgenomen zijn in een ontwerp van lijst tot bescherming in het kader van dit decreet. Ook is er geen heffing op de bedrijfsruimten waarin de woning van de eigenaar(s) een niet-afsplitsbaar onderdeel uitmaakt van het gebouw en nog effectief wordt benut als hoofdverblijfplaats.

Tevens ben ik van oordeel dat de eerste indicaties van het onderzoek erop wijzen dat het probleem van de echt waardevolle hoevegebouwen een relatief klein aantal gebouwen betreft. Ik ben van oordeel dat voor de echt waardevolle gebouwen best wordt onderzocht of ze voor bescherming in aanmerking komen. Dit is echter de bevoegdheid van de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.